

10 מנדטים חדשים

כרגיל, הראשון לזחות הוא גפני. הוא הרגיש שהח"כים שסביבו בוועדות השונות, באותם סנסורים רגישים שיש רק לפוליטיקאים, מתחילים לקחת בחשבון עוד ציבור שקודם היה שקוף. הוא גילה שהוק הגיור לא זו בלי להיות מתואם היטב עם נציגי הזרמים הלא אורתודוקסיים. הוא נדהם ללמוד שהסדרי תפילה חריגים בכותל הולכים ונרקמים בגיבוי רחב של פוליטיקאים מימין ומשמאל, הוא ראה איך שיה זכויות חדש מתפתח ואיך התביעה לחופש בחירה בנישואים קונה לה אוהדים גם בקרב מפלגות שקודם לכן לא נגעו אפילו עם מקל בכל יוזמה שע"שווה הייתה לערער על המונופול האורתודוקסי בישראל.

כי פוליטיקה היא קודם כל תורת המספרים. יותר מ־7 אחוזים מהיהודים בישראל מזהים את עצמם כרפורמים וקונסרבטיבים (בערך הצי"חצי). המספר הזה הכפיל את עצמו, קפץ ב־100 אחוז, בעשור האחרון. עוד למדנו מהס"קרים השונים (ובראשם הסקר של פרופ' תמר הרמן מהמכון הישראלי לרמוקרטיות) עד כמה מגוון הציבור הזה. הקהל הרפורמי נוטה פוליטית מרכזי ומשמאל. הקהל הקונסרבטיבי בי מרכז וימינה. כלומר, לא מדובר בשבט פלורליסטי אחד, מוגדר וחד־ממדי, אלא בציבור שמשקף במידה רבה את לב החברה הישראלית. המרכז במובן הרחב. בדיוק אותו מרכז המקמק שהכובש אותו לוקח את הבחירות.

לפני שבועיים הופעתי בפאנל במרכז הבינתחומי. הנושא היה בתי הדין הרבניים. השתתפו בו ח"כ אלעזר שטרן, ח"כ רב ליפמן, עו"ד בתיא כהנא־דרור והרב יהושע פפר. מנחת הפאנל שאלה אותי שאלה שרבים מחבריי האורתודוקסים אוהבים לשאול: "חילונים רבים טוענים שבית הכנסת שהם לא פוקדים הוא בית כנסת אורתודוקסי. הזרמים הליברליים לא הצליחו לבסס לעצמם אחיזה בציבור, והם עדיין מיעוט זניח. איך אתה מסביר זאת?"

סיפרתי על המחקרים השונים שמספרים סיפור אחר, אבל הרגשתי שיושבי הפאנל – אורתודוקסים כולם, מליברלית ועד חרדי – לא ממש מאמינים. אז לקחתי סיכון. ישבו באולם הרחוס בערך 250 סטודנטים, אולי יותר. ביקשתי שכל מי שהשתתף בתפילה קונסרבטיבית או רפורמית שירים בבקשה את ידו. זה היה מראה מרגש. ים ידיים. יותר ממחצית מהסטודנטים והסטודנטיות הריי־מו יד. האולם געש. מבטי התדהמה של חבריי לפאנל היו שווים את הסיכון.

הזרזים שבפוליטיקאים הנערכים לכנסת הבאה כבר הבחינו במגמה, ופועלים בהתאם. בדקו את לוחות הזמנים שלהם בשבועות שעד הבחירות. כי אם מתרגמים למספרים, מדובר בכחצי מיליון מצביעים. הוסיפו לזה את בתי המדרש הפלורליסטיים ואת הקהילות החילוניות, והנה 600 אלף איש ואישה שמאסו בסדר הקיים בין דת ומדינה. כשפוליטיקאי רואה את המספר הזה, הוא מוריד שליש ("טוב, הגזימו", הוא אומר לעצמו) ואז מחלק ב־40 אלף קולות. יוצא לו 10 מנדטים. כן, קראתם נכון: 10 מנדטים.

זה לא "מגור", הם לא יצביעו לאינטרס פרטיקולרי, ובטח שלא ינהגו כעדר. אבל הרם כבר עולה להם לראש. הסיסמה "יש יותר מדרך אחת להיות יהודי" לא תוציא עשרות אלפים לרחובות, אבל בהחלט תשפיע על מה שהם יעשו מאחורי הפרגוד ב־17 במאסר. ■

יותר מ־7 אחוזים מהיהודים בישראל מזהים את עצמם כרפורמים וקונסרבטיבים (בערך הצי"חצי). המספר הזה הכפיל את עצמו, קפץ ב־100 אחוז, בעשור האחרון

